

KUR'ÂN-I KERİMİ OKUMA VE DİNLEME İLE İLGİLİ BİD'ATLER

Ahmet MADAZLI

Bid'at kelimesinin mânâ ve şumulu :

Kur'ân-ı Kerimi okuma ve dinleme ile ilgili bid'atlere geçmeden önce bidatin mana ve şumulu üzerinde duralım :

Bid'at : Lügatte yeni iş ve sonradan meydaan getirilmiş şeyle-re denir. (1) Istilahda ise Rasulullah (S.A.V.)'in aşrında kavlen, fiilen ve takriren bir hüküm sadır olmayan ve meşruluğuna dair ne ibareten ve ne de delaleten şer'i bir izin olmayan, hatta Ashabı Kiram zamanında dahi kavlen, fiilen veya takriren bir icmâ' vaki olmayan yeniden ihdas edilmiş şeylere denir. (2)

Rasulullah (S.A.V.) bid'ati kötülemiş ve «işlerin en kötüsü sonradan çıkarılmalıdır. Her bid'at dalalettir.» (3) buyurmuştur. Rasulullah (S.A.V.) bu ifadesi ile bid'atın çoğu dalalettir demek istemiştir. (4) Zira ehli sünnet alimlerine göre her bid'atın mutlaka dalalet olması icab etmez. (5)

Rasulullah (S.A.V.) İslâmda iyi çığır açanları övmüş ve «Her kim İslâmda güzel bir çığır açarsa, o çığırın ecri ile kendisinden sonra o çığırla amel edenlerin ecirlerinden hiç bir şey noksan edilmemek şartı ile sevablari kendisine aittir. Ve her kim İslâmda kötü bir çığır açarsa o çığırın vebali ile kendisinden sonra onunla amel edenlerin vebali hiç bir noksan olmamak üzere ona âittir» (6) buyurmuştur.

1. İbn Manzûr, Lisanü'l-Arab, VIII/6.
2. Birgivî, Tarikatü Muhammediyye, s. 9.
3. Müslim, İbn Haccac ei-Kuşeyrî en-Neysaburi, Sahihu Müslim, II/592.
4. Davudoğlu, Sahihu Müslim Tercümesi ve Şerhi, IV/531.
5. Davudoğlu, Selâmet Yoılı, II/31.
6. Sahihu Müslim, II/705.

Rasulullah (S.A.V.) kendisinin ve ashabının sünnetine uyulmasını istemiş ve «Benim sünnetime ve benden sonra Hülefâî Râşîdîn'in sünnetine sarılın» (7) buyurmıştır.

Rasululah (S.A.V.) teravih namazının hepsini mescidde kıldırmamıştı. Hz. Ömer (Ö. 23/644) hilâfeti zamanına kadar teravih namazı cemaatle kılınmıyordu. Hz. Ömer bir Ramazan gecesi çıkışmış, mescidleri dolaşmış, mescidlerde müslümanları darmadağınık olarak görmüş. Yani kimisi teravih namazını yalnız başına kiliyor, kimisi de bir kaç kişiye namaz kıldıryordu. Hz. Ömer «Vallahi bunları bir imamın başında toplamayı düşünüyorum, demiş ve Ubeyy İbn Ka'ab (Ö. 33/653) a namaz kıldırmasını söylemişti. Hz. Ömer mescidden çıkarken cemaat Ubeyy İbn Ka'ab'a uymuş. Hz. Ömer de «Ne güzel bid'at bu» demişti. (8)

Hz. Ömer'in «ne güzel bid'at bu» demesi, bid'atin bid'ati hasene ve bid'ati seyyie diye ikiye ayırdığını göstermektedir. (9) Görülüyorki teravih namazı Hz. Ömer'in hilâfeti zamanında onun emri ve sahabeci kiramın icmâ ile sabit olmuş ve sünnet haline gelmiştir. Zira Hz. Ömer büyük bir sahabedir. Usulü fikih ilmine göre, sahabeyi taklid etmemiz vacibtir. (10) Zira Rasulullah (S.A.V.) «Müslümanların iyi gördükleri şey, Allah (c.c.) indinde iyidir» (11) buyurmuştur.

İmam Şafii (Ö. 204/819) bid'ati söyle izah etmiştir : Sonradan ihdas edilen şeyler iki kisma ayrılır. Birinci kitâba, sünnete, esere ve icmâa aykırı olanlardır ki bu, dalâlettir. İkincisi ise; iyi, güzel ve faydalı olanlardır. Alimler arasında bu ikincisi hususunda görüş ayrılığı yoktur. Çünkü bid'ati hasene, mezmûm olmayan bid'attır.» (12)

Şafîî imamlarından Ebû Muhammed Abdülaziz İbn Abdüsselâm (Ö. 660/1262) «el-Kavaid» adlı eserinin sonunda bid'atlerin vacib, memduh, mübah, haram ve mekruh olmak üzere beş kisma ayırdığını kaydetmektedir. (13)

7. et-Tirmizi, Ebu İsa Muhammed b. İsâ, el-Camius-Sâhih (Sünenüt-Tirmizi), V/44.
8. Selâmet Yolları, II/30.
9. Aynı eser, II/30-31.
10. Aynı eser, II/32.
11. Ahmed İbn Hanbel, e-Müsned, I/379.
12. En-Neveyî, Ebu Zekeriyyâ Yâhya İbn Şerefuddin eş-Şafîî ed-Dimeşki, Tehzîbü'l-Esmâ, ve'l-Lugat, I/22. 2
13. Tehzîbü'l-Esmâ've'l-Lugat, I/22; Aliyul-Kârî, Mirkatü'l-Mefâtih, I/178.

1. Kelam âlimlerinin usullerine göre deliller tertîb ederek dinsizlere red cevabı vermek ve buna benzer şeyler vacib.
2. İlmî kitablar tasnif etmek ve kişi yapmak gibi şeyler memdûh.
3. Muhtelif yemekler ve çeşitli meşrubat kullanmak mübah. (14)
4. Haram olan bid'atler, seriate muhalif olan her türlü şeylerdir. Batıl sebebelerle mal yemek gibi. (15)
5. Mekruh olan bid'atlere gelince; bazı mübarek gece ve gündüzleri ibadet nevilerinden birine tahsis etmek ve şer'an memduh olan memduhlara ziyade etmek gibi. İbadetlere ziyade etmemek, meşrû' olan şeylerden birisini tenkîs etmemek ve bu hususda daima ihtiyatlı davranışmak lazımdır. Çünkü ibadetlere bir şey ilave veya ondan bir şey tenkîs etmek, münker olan bid'atler kısmasına girer ki, bu husus dinen men edilmiştir. (16)

Camileri tezyîn etmek, mushafları süslémék, yaldızlamak da, mekruh olan bid'atler cümlesiindendir. (17)

Ayrıca bid'at; itikatta, amelde ve ibadette olmak üzere üç kişi ayrılmaktadır.

1. İtikatta bid'at : Ehli sünnet itikadına uymayan ne kadar itikat varsa hepsi bid'attır.
2. Amelde bid'at : Kötü ve dalalettir, fisktir. Bilhassa sünneti müekkedeye aykırı ve zid olup onu yapmakla sünneti müekkedeyi terk etmek gerekirse, daha büyük sapıklıktır. Bundan sakınmak lazımdır.
3. Âdette bid'at : Adette bid'ate gelince, yapılmasında sapıklık doğru yoldan ayrılma yoktur. Fakat bunu yapmamak daha iyidir. (18)

-
14. Tarikatü Muhammediyye, s. 9; Tehzibü'l-Esma ve'l-Lugat, I/22-23; Mirkatü'l-Mefatih, I/178 - 179.
 15. Mahfuz Ali, el-İda' fi medarri'l-İbtida, s. 82.
 16. Aynı eser, s. 82 - 83.
 17. Tehzibü'l-Esma ve'l-Lugat, I/22; Mirkatü'l-Mefatih, I/179.
 18. Kadizade, Ahmed İbn Muhammed İbn Emin, Birgivî Vasiyetnâmesi (Gevheretü'l-Behîyye fi şerhi Vasiyyeti'l-Muhammediyye), s. 268.

KUR'ÂN-I KERİMİ DINLEME VE OKUMA İLE İLGİLİ BİD'ATLER :

Kur'an-ı Kerimî dinleme ve okuma ile ilgili bid'atler daha çok amelde görülen bid'atlerdir :

1. Mescid (Cami) lerde işlenen bid'atler :

a) Alim bir kişi vefat edince müezzinlerin minarelerde Dehr (insan) süresini 1 - 5. ayetlerini okumaları. Müezzinler ayrı minarelerde olabileceği gibi, bir minaredede toplanıp bu âyetleri dönerek okurlar. Bir âyette iki veya daha fazla müezzin birbirine düşüyor. Müezzinin biri bir âyet, diğeri de başka bir âyet alıp okuyor. Haddi zatında dinimizde böyle bir âdet yoktur. Bu âdet sonradan ihdas edilmiş bid'atlerden biridir. Cumhuru ülema kiraatte huşu ve hüznün bulunmasının sünnet olduğunu nazarı itibare alarak, bu okuyuşu ihtilas ve nehbe (zorla alıp, çabuk okuma) mesabesinde gördüklerinden bunun mekruh bid'atlerden olduğunu söylemişlerdir. (19)

b) Rasulullah (S.A.V.) Cuma günü sabah namazının birinci rek'atında Secde suresini, ikinci rek'atında da Duhan süresini okumuştur. (20) Sünnete vakıf olamayan bazı imamların Cuma günü sabah namazında —sünnet olduğunu kasd ederek— içinde secede bulunan başka ibr sureyi okuması, kötü bid'atlardendir. (21)

c) Rasulullah (S.A.V.) Cuma günü ve gecesi «KEHF» sûresini okumanın faziletli bir ibadet olduğunu haber vermiştir.» (22) Müslümanlar Kehf Sûresini evinde âşikâre, camide ise hafif sesle okuyabilirler. Cemaat ise bu sûrenin Cuma namazından önce mukâbèle şeklinde yüksek sesle okunmasını isterler. Ancak bu süre yüksek sesle okunduğu zaman camiide namaz kılanların olmaması lazımdır. Yüksek sesle okunduğu takdirde namaz kılanların namazı bozulabilir. Başkasının namazını bozmak ise dinen haramdır. Zaruret olmadıkça camii şerifde yüksek sesle konuşmak, yüksek sesle Kur'ân okumak vs. doğru değildir. Rasulullah (S.A.V.) bunu men etmiş, Ashabi Kiram da bunu mekruh addetmiştir. Buna gö-

19. el-İbdâ' fi medarri'l-İbtidâ, s. 165 - 166.

20. Nesaî, Ebu Abdurrahman Şuayb, Sünenün-Nesâî, II/123.

21. En-Nevevî, et-Tibyân fi âdâbi hameleti'l-Kur'ân, s. 67.

22. Dârimî, Ebu Muhammed Abdullah b. Abdirrahman, Sünenüd-Dârimî, II/454.

re camide namaz kılan, zikir çeken, tefekkürde bulunan ve kendi duyacağı bir şekilde hafif bir sesle Kur'an okuyan bir cemaat arasında, cemaattan birinin Kehf Sûresini yüksek sesle ve teğanni ile okuması «tahrimen mekruh» tur. (23)

d) Camii şerifde kürsi âdetini ilk defa Haccac es-Sekâfi (Ö. 95/714) ihdas etmiştir. Bilindiği gibi camiiler mü'minlerin namaz kılmaları için yapılmış birer vakıftırlar. Mahfel ve kürsi büyük bir yer işgal ettiğinden camii ve mescidleri daraltmaktadır. Bu itibarla Kur'an okuyan birisinin Cuma günü Kehf Sûresini kürsi ve mahfel üzerinde okuması, mezmûm (kötü) bir bid'attır. (24)

e) Cemaatin zamanında camie gelmesini te'min maksadı ile farz namazlardan önce, özellikle ikindi namazından önce veya sonra imam ve müezzinin aşır okuması mekruh olan bid'atlerdendir. Çünkü Rasulullah (S.A.V.) vahiyle ibadetlerin zamanını ve şeklini beyan buyurmuştur. Müslümanlar kendi istek ve arzusuna göre ibadet ihdas edemez. (25) Bunlar; ibadetlere sokulan bid'atler kısmında anlatılacaktır.

f) Dilenmek maksadı ile namazdan sonra Kur'an okumak, Bu bid'atlerin en çirkinlerindendir. (26)

g) Namazın Kur'an, zikir ve dua ile son bulması meşru'dur. Fakat bir kimsenin camide yüksek sesle Kur'ân okuması meşru değildir. Buna bid'ati izafiyye denmektedir. (27)

h) Camide farz namazdan sonra «el-Fatiha» diye nida etmek bid'attır. (28)

i) Cuma namazından sonra keza «el-Fatihaaa» diye seslenmek de mekruh bid'atlerdendir. (29)

j) Namaz kıldırın bazı cahil imamların Ramazan ayının 27. gecesinde teravih namazının son rek'atında sünnet zannederek

23. el-İbda' fi medarril-İbtida', s. 177 - 178.

24. a.g.e., s. 180 - 181.

25. a.g.e., s. 183.

26. Hadîmi, Berikatü Muhammediyye ve Seriatı Nebeviyye fi Sireti Ahmedîyye, I/114.

27. el-İbda' fi medarril-İbtida', s. 59.

28. Ofta, Mehmed Emin, Nesayih-i İhvân ve Selâmet-i İman Risalesi, s. 19.

29. el-İbdâ' fi medarri'l-İbtida, s. 268.

En'am Süresinin tamamını okumaları Bid'attır. Bunda çeşitli münkerat cem ve irtikab edilmektedir. Bunlar :

Müstehab olmadığı halde müstehablığına inanmak.

Avama sünnetmiş intibâını vermek.

İkinci rek'ati birinciye nazaran uzatmak. (30) Halbuki Rasulullah (S.A.V.) birinci rek'ati uzatır, ikinciyi uzatmazdı. (31)

Cemaatin namazını uzatmak.

Kıraati hezreme şekline sokup, tecvid kaidelerine riayet etmemek ve çok sür'atli okuyarak harfleri birbirine katmak.

Teravihin 19 rek'atını sür'atli kıldırip 20. rek'atında mübalağa yapmak. (32)

2. ÖLEN KİŞİNİN YANINDA - CENAZELERDE VE MATEM GÜNLERİNE İŞLENEN BİD'ATLER :

a) Vefat edecek kimsenin yanında hazır bulunanların gizli olarak dua etmeleri, diğerlerinin de buna âmin demesi sünnettir. Keza YASİN ve RA'D sûrelerinin okunması sa sünnettir. Zira Cabîr ibn Zeyd (21 - 93/642 - 712) şöyle demiştir : Ölen kimsenin yanında Ra'd sûresini okumak müstehabtir. Çünkü bu, ölen kimse nin elemi hafifletir. Ruhun kolay çıkışını kolaylaştırır. Ölümünden sonra Yasin sûresini okumak da sünnettir. Ölü de diri gibi Kur'an tilavetini dinler ve ondan hasıl olan feyiz ve bereketi hisseder. Binaenaleyh bu zamanda Kur'an okumak iyidir. Fakat sekerat-ı mevt halinde iken İhlas Süresi okunmassa, ölümün ruhu semaya yükselmanı bekleyen şeklindeki inanç yanlıştır. (33)

b) Cenazenin namazı kılınmadan önce hafızların asrı şerif okumaları izâfi bir bid'attır. Maalesef bu, misir şehirlerinde âdet haline getirilmiştir. Asrı saadette ve selefi salihin devrinde yapılmamıştır. (34)

-
30. et-Tibyan fi âdabi hameleti'l-Kur'ân, s. 67; en-Nevevi, Kitabü'l-Ezkar, s. 138.
 31. Buhârî, Muhammed İbn' Ismail, el-Camius-Sahîh, (I/189 Sahihu'l-Buhârî), I/189.
 32. et-Tibyan fi adabi Hamleti'l-Kur'an, s. 67; Kitabü'l-Ezkar, s. 138.
 33. el-İbdâ' fi medarri'l-İbtida', s. 217.
 34. el-İbda, fi medari'l- İbtida, s. 221.

c) Cenazeyi teşyi esnasında açıktan zikir çekmek, Kur'an okumak, Kaside-i Bürde ve Delailu Hayrat ve buna benzer şeyler okumak kötü bid'atlerdendir. Bunların hepsi de mekruhtur. Cenazeyi teşyi esnasında süküt etmek, ölümü ve ölüm ahvalini tefekkür etmek sünnettir. Selef böyle hareket etmiştir. (35) Çünkü Rasulullah (S.A.V.) «Şüphesiz ki Allah (c.c.) Kur'an okunurken, harb esnasında ve cenazede susulmasını sever» (36) buyurmuştur. Zeyd İbn Erkam da şöyle demiştir : «Rasulullah (S.A.V.) bağırıp çağırarak veya mes'ale ile yahud yeni ve güzel elbise ile cenaze merasimine katılmamızı hoş görmezdi.» (37) Rasulullah (S.A.V.) cenazede yüksek sesle zikir edilmesini ve Kur'an okunmasını kerih görmüştür. Binaenaleyh Abdullah İbn Ömer (Ö. 71/690) cenaze merasiminde «ölen kardeşinizin yarlıganmasını taleb ediniz», diyen kişiyi duyuncu «—Allah seni affetmesin» demiş ve yüksek sesle konuşulmasını hoş karşılamamıştır.» (38)

İمام Nevevi (Ö 676/1277) de şöyle demiştir : «Selrif cenaze teşyi esnasında susarlardı. Yüksek sesle zikretmez ve Kur'an okumazlardı. Çünkü cenaze merasiminde susmak, hafiza için daha iyi, tefekkürü de toplayıcıdır. Zira bu esnada böyle hareket etmek dahi matlub ve daha da uygundur. Buna aykırı hareket edenlerin çokluğu seni aldatmasın.» (39)

d) Cahil kari (okuyucu)ların cenaze merasiminde Kelam-ı İlahiyi asılından çıkaracak şekilde kiraatte temkit (uzatarak) yaparak okumaları ittifakla harmdir. Bunu reddetmek ve kabul etmemek lazımdır, vacibdir. (40)

e) Bugün müslüman halkın çoğunuń yaptığı gibi, ölen kimse nin ruhuna kabri başında ücretle Kur'an okumak mezmûm olan bid'atlerden birisidir. Peygamber ve ashabı böyle bir şeye tevessül etmemişlerdir. Mü'minlere çok şefkatli ve çok merhametli olan o yüce peygamberin faydalı olan bir şeyi terketmesi düşünülebilir mi ? Asla düşünülemez. Çünkü Kur'an yalnız ölüler için mezarlıkta okunmak üzere indirilmemiş, ancak dirileri itaate teşvik, âsile ri terhib, nefisleri tehzîb, dünyevî uhrevî işleri İslah için bir hi-

35. a.g.e. s. 222.

36. es-Suyuti, Celâlüddin b. Ebi Bekr, el-Câmius-Sağır, fi Ehadi's-l-Beşirin-Nezir, I/75.

37. el-İbda fi Medarri'i-l-İbtida, s. 224.

38. a.g.e. 224.

39. a.g.e. s. 224.

40. a.g.e. s. 224.

dayet rehberi olarak gönderilmiştir. Binaenaleyh Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerimi diğer semavi kitaplarda olduğu gibi, mü'minlerin onun bildirdiği hükümlerle amel etmeleri ve onun gösterdiği yol dan gidip hidayete ermeleri için inzal buyurmuştur. (41) Bu hı susta Cenab-ı Hak şöyle buyurmaktadır : «Gerekten bu Kur'an, insanları en doğru yola götürür. Ve salih amelleri işleyen mü'minlere kendileri için büyük bir mükafaat olduğunu müjdeler.» (42) Semavi kitaplardan yalnız mezarlıkta okunan veya karşılığında ücret ve sadaka alınan bir kitab işıttınız mı ? Cenab-ı Hak Rasulüne «De ki ben ona (Kur'ana) karşı sizden bir ücret istemiyorum. Ben kendiliğimden bir şey de teklif etmiyorum. O Kur'an bütün âlemler için bir ihtar, bir öğüttür. Her halde onun haberini bir zaman sonra bileyecsiniz» buyurmaktadır.

Ölünün ruhu için —onlar adına— sadaka vermek dinimizde vardır. Fakat Kur'an okutup karşılığında para alıp vermek esası yoktur. (44)

f) Kişinin ölümünden sonra mezarı başında Kur'an-ı Kerim okunması için vasiyyet etmesi bid'attır. Vasiyyet ücretsiz olduğu takdirde caizdir. Ölünün yakınının veya dostlarının Allah rızası için okuyup ruhuna ithaf etmesi daha uygundur. Aslında ücret mukabili Kur'an okutmak üzere vasiyyet etmek, ücretle adam tutmak demektir. Dini bakımdan bunun bir anlamı yoktur. Batıldı. Zira halifelelerden hiçbir ücret vermek suretiyle Kur'an okunmasını vasiyyet etmemiş, mezheb imamlarından da isticar yolu ile ölünnün ruhuna Kur'an okuyup ithaf edilmesi hususunda hiç bir müsaade nakledilmemiştir. (45)

g) Ölen kimse daha sağlığında iken ruhu için Kur'an okuyanlara, tesbih ve tehlil çekenlere para verilmek üzere vasiyyeti de bid'attır. İmam Birgivi (Ö. 981/1573) : «Bunların hepsi bid'attır, münkerattır ve batıldı. Alınan para haramdır, alan da âsîdir.» (46) diyor.

h) Cenaze sahibinin 1. 3. veya vefatı müteakib 7. gününe te sadüf eden Cuma gececi hatim, En'am ve İhlas sûrelerini okutmak

41. a.e.g. s. 44.

42. İsra Sûresi : 9.

43. Sâd Sûresi : 86 - 88.

44. el-İbda' fi madarril-İbtida, s. 44.

45. Ibn Abidin, Reddü'l-Mutar alâed-Dürri'l-Muhtar fi şerhi Tenviri'l-Ebsar ve Camiu'l-Bihar, V/38.

46. Tarikatü Muhammediyye, s. 219; Reddü'l-Muhtar, V/38.

için memleketin Kurra ve sulehasını yemeğe da'vet etmesi bid'at'tır. (47)

i) Kederli günde evde Kur'an okunurken âdâba aykırı davranışlar. Meselâ : Kur'an okunurken dinleyenlerden bazlarının —içinden gelmediği halde— Kur'an okuyan kimseye —güya yükssek sesle tezahürat yapması, Kur'an-ı Kerimi edeble dinlememesi, (48) veya Kur'an okunurken sigara içilmesi. (49) Bunlar münkerat olup sünnete aykırıdır. (50)

3. MEVLİD MERASİMLERİNDE İŞLENEN BİD'ATLER :

a) Meşru' olmayan bir şekilde, tecvid kurallarına riayet etmeyerek şarkı söyle gibi terci' ile veya gürültülü (sematalı) bir zamanda Kur'an okumak. Kur'an okunurken huşu'lu ve hüzünlü olmak sünnettir. (51) Zira Rasulullah (S.A.V.) «Kur'an okuyunuz. Ağlayınız. Ağlıyamazsanız ağlamak olunuz.» (52) buyurmuştur.

Bazı mevlidhanlar mevlide Kur'anla başlar, mevlidden bir bâhir okur sonra da teğanni ile tiz perdeden kaside okumağa başlar. İşte bu esnada cemaattan Allah Allah sesleri yükselsin. Böylece camii ve gerekse mevlid okunan yer oyun ve eğlence yerine döner. Zikredilen bu şeylerin hepsi Kur'an-ı Kerime saygısızlık ve ona ihanettir. (53) Fakat Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerimde mü'minleri şöyle tefsîf buyurmuştur : «Rasulullah (S.A.V.) e indirileni dinledikleri zaman Hakkı anladıklarından ötürü gözlerinin yaşla dolduğunu görürsin. Onlar ey Rabbimiz iman ettik. Şimdi sen bizi şehadet getirenlerle beraber yaz.» (54) derler. Görülüyor ki mevlid meclislerindeki durum tamamen bunun aksine tezahür ediyor. (55) Kur'an okunurken haykirmak, nara atmak ve yaka paça yırtmak haramdır. Bu zikredilen hareketleri yapan kişinin şehadeti de kabul edilmez. (56)

-
47. Reddi'l-Muhtar, V/842.
 48. el-İbda fi madarri'l-İbtida, s. 231.
 49. a.g.e. 231; Ulvan Abdullah, Terbiyetü'l-Evlâd fi'l-İslâm, I/473.
 50. el-İbda' fi Madarri'l-İbtida, s. 231.
 51. a.g.e. s, 252.
 52. Ibn Mâce, Ebu Abdullah Muhammed İbn Yezid el-Kazvînî, Sünenü İbn Mace, II/1403.
 54. Mâide Sûresi : 83.
 53. el-İbda fi Madarri'l-İbtida, s. 252.
 55. el-İbda, fi Madarri'l-İbtida, s. 252.
 56. Naim Erdoğan, Şir'atü'l-İslâm Tercümesi, s. 86-87.

b) Kadınların süslenip bir evde toplanmaları, âşikâre mevlid okumaları ve dışardan özellikle erkeklerin ve gençlerin bunları dinlemesi bid'attır. (57)

4. SÜRURLU GÜNLERDE VE SEVİNÇLİ ZAMANLARDA İŞLENEN BİD'ATLER :

a) Düğünlerde :

Düğün gecesinde def çalınırken Kur'an okumak asla caiz değildir. (58) Rasulullah (S.A.V.) düğün gecesinde def çalınmasını emretmiş ve «Şu nikahı ilân ediniz, def çalınız.» (59) buyurmuştur.

Şiir ile def çalınabilir. Fakat Kur'an okunurken kat'iyen def çalınamaz. (60) İşte bundan dolayı Rasulullah (S.A.V.) Muavvi'ze'nin kızı REBI'nin düğün gecesinde eve girerken şarkı söyleyen kadınlardan biri aramızda yarın ne olacağını bilen bir peygamber var demiş. Rasulullah (S.A.V.) de «Bu sözü bırak da ne söylüyorsan onu söyle» (61) buyurmuştur. Çünkü bu söz ciddi bir sözdür. Fakat cariyanın yaptığı ise oyun ve eğlence idi. Zirâ ciddi sözler eğlence arasına giremez. Cariyanın nübûvet şahadetinden vazgeçip eğlenceye dönmesi vacib olduğu gibi, bu gibi yerlerde Kur'an'a saygı gösterip, okumaktan vazgeçip eğlenceye devam etmek vacıbtır. Bu hareketiyle Rasulullah (S.A.V.) nübûvetin eğlenden ayırmasını cariyeyle ihtar etmiş ve bundan men'etmiş ve eğlenceye devam edilmesini istemiştir. (62)

Bazı düğün merasimlerinde bir tarafda çalğı, şarkı ve çengi (dansöz) varken, yaşılar tarafından Kur'an ve mevlid okunması gayri meşru'dur, münkerattır ve bid'attır. (63)

b) Kur'an okunurken ve zikr çekilirken «RAKS» ve «İSTİ-RAB» kabih bid'atleridendir. (64)

57. Berikatü Muhammediyye ve Şeriati Nebeviyye fi Siret-i Ahmedîyye, I/132.

58. Gazzâli, Ebu Hamid Muhammed İbn Muhammed, İhyâu Ulûmid-Dîn, I/1175.

59. Sünenü İbn Mace, II/611.

60. İhyâu Ulûmid-Dîn, I/1175.

61. Sahihu'l-Buhârî, VI/137; Tirmîzî, Sünenüt-Tirmîzî, III/399.

62. İhyâu Ulûmid-Dîn, I/1174 - 1175.

63. el-İbda' fi Madarri'l-İbtida, s. 258.

64. Berikatü Muhammediyye, I/123; Fazla bilgi için bkz. el-İbda fi Madarri'l-İbtida s. 322 - 323.

5. İBADETLE SOKULAN KIRAATLE İLGİLİ BİD'ATLER:

a) Ebû Hüreyre (R.A.) dan şöyle bir haber rivayet olunmuştur : «Her kim aşure günü ve gecesi dört rek'at namaz kilar ve her rek'atta Fatiha süresinden sonra 51 kerre ihlas süresini okursa Allah (c.c.) onun 50 senelik günahını bağışlar.» Fakat bu haber sıhhatlı değildir. Binaenaleyh bir müslümanın zikredilen bu namazı kılması ve adı geçen süreleri okuması bid'attır. (65)

b) Recebi Şerifin ilk Cumaa gecesi akşamla yatsı arasında kılınan «REFGAİB» namazı ile, Sha'bani Şerifin 15. gecesi kılınan «BERAAT» gecesi namaz mezmûm ve kabîh bid'atlerdendir. (67) Bu namazlara dair rivayet edilen hadisler mevzu, zaif ve sıhhatlı değildir. Zira Rasulullah (S.A.V.) ve ashâbı bu geceleri bu şekilde ihya etmemişlerdir. Bu namazları tabiûndan Halid İbn Ma'dân (Ö. 104/722) ve Mekhûl (Ö. 112/730) kılmış ve onlar tarafından meşhûr hâle getirilmiştir. Müslümanlardan bir kısmı bunun faziletli bir ibadet olduğuna inanıp kabul edip kılmış, bazıları da mesnedsiz olduğundan reddetmişlerdir. (67) Zikredilen bu namazlarda İhlas süresinin 11 ve 12 def'a tekrar edilmesi mekruh bir bid'attır. Çünkü bu surenin bir rek'atta def'alarca tekrar edilmesi meşru değildir. Süfyâni Sevrî (Ö. 161/777) den biri İhlas Süresinin namazda def'alarca okunmasının keyfiyetini sormuş, O da «bunu kabîh görüp siz ancak bid'atcilersiniz. Sizden evvelkilere tâbi olunuz. Onlar bize böyle tebliğ etmediler. Kur'an ancak okunmak üzere inzal olunmuş, bunun dışında hiç bir şeye tahsis edilmemiştir» demiştir. (68)

İمام Malik (Ö. 179/795) den bir rek'atta İhlas Süresinin def'alarca okunma durumu sorulmuş, İمام da «bu, sonradan ihdas edilmiş bid'atlerdendir, diye cevap vermiştir.» (69) Çünkü sefeden böyle bir amel nakledilmemiştir. (70)

6. KIRAATE SOKULAN BİD'ATLER :

a) Cehennem âtesinden kurtulmak için İhlas Süresinin 100 bin def'a okunması buna «İtak-i kübra» denir. Lafza-i Celâlin 70 bin def'a okunması Buna da «İtak-i suğra» denir. Esasen Al-

65. el-İbda fi Mâdarri'l-İbtida, s. 270.

66. el-İbda fi Medarri'l-İbtida s. 42-58.

67. a.g.e. s. bkz. 286-289.

68. a.g.e. s. 42.

69. a.g.e. s. 43.

70. a.g.e. s. 43.

lah (c.c.) ya tekarrub maksadı ile Kur'an okumak ve dinlemek üstün bir ibadettir. Bu hususta aleyhde söylenecek hiç bir söz yoktur. Ancak gerek ölüünün ve gerekse dirinin cehennem âtesinden kurtulması için İhlas süresinin bu şekilde okunması tenkîd edilmektedir. Zira bu husus Rasulullah (S.A.V.) den nakledilmemiş ve ashabı kiramdan da hiç biri bunu yapmamıştır. Çünkü hiç bir kimseyin günahını Alah (c.c.) affetmedikçe günahından kurtulmuş olmaz. (71)

b) Kırâat-ı Leysiyye : Bir topluluğun hep bir ağızdan bir sureyi aynı anda okumaları. Bu, mekruh ve haram arasında değişmektedir. Bid'attır. Dehhak (Ö. 105/723) Bu türlü okuyuşu reddetmiş ve «Boyle yapanları görmedim ve ashabdan böyle yapan kimseye yetişmedim» demiştir. (72)

İbn Vehb (Ö. 197/812) İmam Malik'e toplanıp hep bir ağızdan bir sureyi bitirinciye kadar okuyan topluluk hakkında ne dersiniz? diye sordum. İmam Malik (Ö. 179/795) de bunu kabul etmedi ve böyle yapanları ayıpladı ve «müslümanların böyle hareket etmeleri doğru değildir. Esasında biri diğerine okuyup arz eder, diye cevap verdi. (73)

Yukarda zikredilen bu okuyuş tarzının iyi bir metod olmadığı açıkça görülmektedir. Zira bu türlü okuyuş, okuyanların birinin nefes ve sesinin kesilmesiyle harf ve âyetlerin kesilmesine sebeb olacaktır. Nefesi kesilip duran, arkadaşlarının kendisini geçmiş olduğunu görünce âyetin veya kelimenin geri kalan kısmını terk edip, onlara iştirak için bazan âyetin başında, bazan da âyete geçiş esnasında onlara iştirak edecektir. Ayetleri bu şekilde okumak; Kur'an-ı Kerimin kıraatında karışıklığa sebeb olacaktır. Bazan rahmet âyeti azâb âyetine, bazan azab âyeti rahmet âyetine, emir âyeti nehy âyetine, nehy âyeti emr âyetine, va'd âyeti vaid âetine, vaid âyeti va'd âetine karıştırılacaktır. Böyle okuyuşta hançereler çeşitli ve yapmacık sesler çıkarır. Bu türlü okuyuş mü'minlerin derilerini ürpertir, gafilleri de coşturursa da bu gibi durumlara sebeb olan kıraat ittifakla haramdır. (74)

c) Teğanni ile Kur'an okumak mekruh olan bid'atlerdendir. Çünkü Kur'anın makamla okunmasından haz duyan onun yüce

71. el-İbda fi Madarri'l-İbtida, s. 59.

72. a.g.e. s. 297.

73. a.g.e. s. 297.

74. el-İbda fi Madarri'l-İbtida, s. 297.

manalarını anlamaktan mahrum kalır. Kur'an-ı Kerimi şarkiya benzer bir makamla okumak itifakla bid'attır. İmam Malik (Ö. 179/705) İmm Şafii (Ö. 204/819) ve İmam Ahmed ibn Hanbel (Ö. 241/859) huşu'a ve manasını anlamamaya sebeb olan makamla okumak mekruhtur, demişlerdir. (75) «Kur'an-ı Kerim'i teganni ile okumayan bizden değildir.» (76) hadisi şerifini delil getirerek; selefden bir topluluk ile İmam Ebû Hanife (Ö. 150/767) Kur'an-ı Kerimi makamla okumak fahiş teğanniye, ziyade medde, Kur'ana ziyade harfe ve tenkisi harfe sebeb olmuyor, kelimeleri arâbça aslından çıkarmıyor ve Kur'an-ı Kerimden nazmini bozmuyorsa mekruh değildir. Aksi takdirde ittifakla haramdır, demişlerdir. Zira Kur'ân-ı böyle okumak Kur'anda bozukluğa ve yanlışlığa sebeb olmaktadır. (77)

d) Kur'ân-ı Kerimi okurken medleri beş elifden fazla çekmek bid'attır ve şiddetle mekruhtur. (78) Aliyyu'l-Kârî (Ö. 1014/1605) harfi medleri beş elifden fazla çekmek itifakla caiz değildir. Bazı imam ve müezzinlerin haddi aşarak ziyade çektiği medler, bid'atlerin ziyade kabilindendir ve şiddetle mekruhtur (79), demiştir.

e) Vaazların karşısında haddi tecavüz ederek, Kur'ânın nazmini bozacak bir tarzda teğanni ile, medleri fazla veya eksik çekerek Kur'an okumak şiddetli mekruhtur. Münkerdir. Selefden bir topluluk bunu kabul etmemiştir. (80)

f) Mevlid kandillerinde hafızların fahiş teğanni ile Kur'an okumaları, bid'attır. (81)

g) Keza Mi'râc kandilinde hafızların fahiş teğanni ile Kur'ân okumaları da bid'attır. Fakat âdâba uygun olarak yapılrsa iyidir. (82)

-
- 75. a.g.e. s. 166.
 - 76. Sahihu'l-Buhârî, VIII/209.
 - 77. el-İbda, fi Madarri'l-İbtida, s. 166.
 - 78. Hûdayî Hamza, Tecvid-i Edaiyye, s. 75.
 - 79. Mağnîsî, Terceme-i Cezerî, s. 148.
 - 80. İhyau'l-Ulumid-Dîn, I/1240-1241.
 - 81. el-İbda, fi Madarri'l-İbtida, s. 272.
 - 82. a.g.e. s. 272.

